

34. Országos Evangélikus Hittanverseny

Kijelölt igeszakaszok a 2026-os hittanversenyre

Úton az ősatyákkal – Ábrahám, Izsák és Jákób története

Bibliaismereti verseny az Ősatyák történeteinek kijelölt szakaszai alapján

3-4. osztály

Ábrahám (Abrám) elhívása (1Móz 12,1-9)

¹Az Úr ezt mondta Abrámnak: Menj el földedről, rokonságod közül és atyád házából arra a földre, amelyet mutatok neked! ²Nagy néppé teszek, és megáldalak, naggyá teszem nevedet, és áldás leszel. ³Megáldom a téged áldókat, s megátkozom a téged gyalázókat. Általad nyer áldást a föld minden nemzetsége. ⁴Abrám elment, ahogyan azt az Úr mondta neki, és Lót is vele ment. Abrám hetvenöt éves volt, amikor kijött Háránból. ⁵Fogta Abrám Szárajt, a feleségét és Lót, a testvére fiát meg minden szerzeményüket, amit csak szereztek, mindenkit, akire Háránban tettek szert, és elindultak, hogy Kánaán földjére menjenek. El is érkeztek Kánaán földjére. ⁶Majd átvonult Abrám az országon egészen a sikemi szenthelyig, Móre tölgyfájáig. Akkor még kánaániak éltek ezen a földön. ⁷Az Úr megjelent Abrámnak, és ezt mondta: A te utódaidnak fogom adni ezt a földet. Ő pedig oltárt épített ott az Úrnak, aki megjelent ⁸Onnan továbbvonult a Bételtől keletre eső hegyvidékre, és felverte sátrát: Bétel esett nyugatra, Aj pedig keletre. Oltárt épített ott az Úrnak, és segítségül hívta az Úr nevét. ⁹Azután útnak indult Abrám, és továbbvonult a Délvidék felé.

Lót elválik Ábrahámtól (1Móz 13,1-13)

¹Abrám feljött Egyiptomból a feleségével és mindenével együtt, amije volt. Lót is vele jött a Délvidékre. ²Abrámnak igen tekintélyes vagyona volt: jószága, ezüstje és aranya. ³A Délvidékről továbbvonult előző szállásai mentén egészen Bételig, addig a helyig, ahol korábban is sátorozott Bétel és Aj között, ⁴annak az oltárnak a helyéig, amelyet ott először készített. Ott segítségül hívta Abrám az Úr nevét. ⁵De Lótnak is, aki Abrámmal ment, voltak juhái, marhái és sátrai, ⁶és az a föld nem bírta eltartani őket, hogy együtt lakjanak. Olyan sok volt a szerzeményük, hogy nem lakhattak együtt. ⁷Össze is veszték Abrám jószágának a pásztoraival Lót jószágának a pásztoraival. Akkor még a kánaániak és a perizziek is ott laktak azon a földön. ⁸Azért Abrám ezt mondta Lótnak: Ne legyen viszály köztem és közted, az én pásztoraim és a te pásztoraidd között, hiszen rokonok vagyunk! ⁹Hát nincs előtted az egész ország? Válj el tőlem! Ha te balra tartasz, én jobbra

megyek, ha te jobbra mégy, én balra térek.¹⁰Ekkor Lót körülnézett, és látta, hogy a Jordán egész környéke bővizű föld. Mert mielőtt elpusztította az Úr Sodomát és Gomorát, egészen Cóarig olyan volt az, mint az Úr kertje, mint Egyiptom földje. ¹¹Lót tehát a Jordán egész környékét választotta magának, és elindult Lót kelet felé. Így váltak el egymástól.¹²Abrám Kánaán földjén lakott, Lót pedig a Jordán környékén levő városokban telepedett le, és egészen Sodomáig sátorozott.¹³A sodomai férfiak pedig igen romlottak és vétkesek voltak az Úr előtt.

Az Úr megjelenik Mamré tölgyesében (1Móz 18, 1-15)

¹Azután megjelent neki az Úr Mamré tölgyesében, amikor a déli hőség idején a sátor bejáratában üldögélt. ²Fölemelte tekintetét, és látta, hogy három férfi áll előtte. Amint meglátta őket, eléjük futott a sátor bejáratától, földre borult,³és így szólt: Uram, ha elnyertem jóindulatodat, kérlek, ne kerüld el szolgálodat! ⁴Mindjárt hozatok egy kis vizet, mossátok meg a lábatokat, és dőljetek le a fa alá!⁵Én meg hozok egy falat kenyeret, hogy felüdüljete, és úgy menjete tovább, ha szolgátok mellett mentek el! Ők azt felelték: Tedd azt, amit mondtál!⁶Ábrahám besietett Sárahoz a sátorba, és azt mondta: Siess, dagassz meg három mérték finomlisztet, és süss lángost!⁷Majd kiszaladt Ábrahám a csordához, fogott egy szép és zsenge borjút, odaadta a legényének, az pedig gyorsan elkészítette.⁸Azután vett vaját, tejet, meg vette a borjút, amelyet elkészített, és eléjük tette. Ő maga pedig ott állt mellettük a fa alatt, amíg ettek.⁹Azután ezt kérdezték tőle: Hol van Sára, a feleséged? Ő így felelt: Itt a sátorban. ¹⁰Egyikük azt mondta: Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és feleségednek, Sárának akkor már fia lesz! Sára közben ott hallgatódzott a háta mögött a sátor bejáratánál. ¹¹Ábrahám és Sára élemedett korú öregek voltak, és Sáránál már megszűnt a női életfolyamat.¹²Sára nevetett magában, és azt gondolta: Miután megvénültem, lehet-e még gyönyörben részem? Meg az uram is öreg!¹³De az Úr megkérdezte Ábrahámot: Miért nevetett Sára, és miért mondta: Ugyan, hogy szülhetnék öreg létemre?¹⁴Van-e valami lehetetlen az Úr számára? Egy esztendő múlva visszatérek hozzád, és fia lesz Sárának. ¹⁵Sára azonban tagadta: Nem nevettem! – mondta, mert félt. Az Úr azonban így szólt: De bizony nevettél!

Izsák születése (1Móz 21,1-8)

¹Azután meglátogatta az Úr Sárát, ahogyan megmondta, és úgy cselekedett az Úr Sárával, ahogy megígérte.²Sára teherbe esett, és fiút szült Ábrahámnak öregkorára, abban az időben, amelyet megígért neki Isten. ³Ábrahám Izsáknak nevezte el újszülött fiát, akit Sára szült neki.⁴Azután körülmetélte Ábrahám a fiát, Izsákot nyolcnapos korában, ahogyan megparancsolta neki Isten. ⁵Ábrahám százesztendő volt, amikor fia, Izsák megszületett.⁶Akkor ezt mondta Sára: Nevetségessé tett engem az Isten, kinevet mindenki, aki csak hallja. ⁷Ezt is mondta: Ki jósolta

volna meg Ábrahámnak, hogy fog még Sára fiakat szoptatni? Mert fiút szültem öregkorára.⁸ Amikor a gyermek nagyobb lett, elválasztották. Ábrahám pedig nagy lakomát készített azon a napon, amelyen elválasztották Izsákot.

Izsák fiai: Ézsau és Jákób (1Móz 25, 19-26)

¹⁹Ez Izsáknak, Ábrahám fiának a nemzetsége: Ábrahám nemzette Izsákot.²⁰Izsák negyvenesztendős volt, amikor feleségül vette Rebekát, az arám Betúél leányát, az arám Lában húgát Paddan-Arámból. ²¹És Izsák könyörgött az Úrnak feleségéért, mert meddő volt. Az Úr pedig engedett könyörgésének, úgyhogy teherbe esett Rebeka, a felesége.²²De fiai tusakodtak a méhében. Akkor ezt mondta Rebeka: Ha így van, minek is élek? Elment azért, hogy megkérdezze az Urat.²³Az Úr pedig ezt mondta neki: Két nép van méhedben, két nemzet válik ki belsődből: az egyik nemzet erősebb lesz a másiknál, de a nagyobbik szolgál a kisebbnek.²⁴Elérkezett szülésének a napja, s íme, ikrek voltak a méhében.²⁵Világra jött az első: vörösös volt, és mindenütt szőrös, mint a daróc. Ezért Ézsaunak nevezték el.²⁶Azután világra jött a testvére, kezével Ézsau sarkába kapaszkodva. Ezért őt Jákóbnak nevezték el. Izsák hatvanesztendős volt, amikor ezek megszülettek.

Ézsau eladja elsőszülöttségi jogát (1Móz 25, 27-34)

²⁷Amikor a fiúk felnőttek, Ézsau a vadászathoz értő, szabadban élő ember lett, Jákób ellenben a szokásokat tisztelő sátorlakó.²⁸Ezért Izsák Ézsaut szerette, mert ízlett neki a vad, Rebeka viszont Jákóbot szerette.²⁹Egyszer Jákób valami főzeléket főzött, amikor Ézsau fáradtan megjött a mezőről.³⁰Ézsau azt mondta Jákóbnak: Hadd egyem ebből a vörös ételből, mert fáradt vagyok! Ezért nevezték el őt Edómnak.³¹De Jákób azt felelte: Add nekem érte azonnal az elsőszülöttségi jogodat!³²Ézsau ezt mondta: Mindjárt éhen halok; mit számít nekem az az elsőszülöttségi jog?³³Jákób azt felelte: Akkor esküdj meg nekem azonnal! Ézsau megesküdött neki, és eladta az elsőszülöttségi jogát Jákóbnak.³⁴Jákób ekkor adott neki kenyeret és lencsefőzeléket. Ézsau evett, ivott, azután fölkelt, és elment. Ennyire semmibe vette Ézsau az elsőszülöttségi jogot.

Jákób álma és fogadalma (1Móz 28,10-22)

¹⁰Jákób pedig elindult Beérsebából, és Hárán felé tartott.¹¹Elért egy helyre, és ott töltötte az éjszakát, mert a nap lement. Fogott egyet az ott levő kövek közül, a feje alá tette, és lefeküdt azon a helyen.¹²És álmot látott: Egy lépcső állt a földön, amelynek teteje az égig ért, és Isten angyalai jártak azon fel és le. ¹³Odafönt pedig az Úr állt, és ezt mondta: Én vagyok az Úr, atyádnak, Ábrahámnak Istene, és Izsáknak Istene! Ezt a földet, amelyen fekszel, neked adom és a te utódaidnak. ¹⁴Annyi utódod lesz, mint a föld pora, terjeszkedni fogsz nyugatra és keletre, északra

és délre, és általad nyer áldást, meg utódod által a föld minden nemzetsége. ¹⁵Mert én veled vagyok, megőrizlek téged, akárhova mégy, és visszahozlak erre a földre. Bizony, nem hagylak el, amíg nem teljesítem, amit megígértem neked. ¹⁶Amikor Jákób fölébredt álmából, ezt mondta: Bizonyára az Úr van ezen a helyen, és én nem tudtam!¹⁷Félelem fogta el, és így szólt: Milyen félelmetes ez a hely! Nem más ez, mint Isten háza és a menny kapuja.¹⁸Reggel fölkelt Jákób, fogta azt a követ, amely a fejealja volt, fölállította szent oszlopként, és olajat öntött a tetejére. ¹⁹Azután elnevezte azt a helyet Bételnek – azelőtt Lúz volt annak a városnak a neve. ²⁰És ilyen fogadalmat tett Jákób: Ha velem lesz Isten, és megőriz ezen az úton, amelyen most járok, ha ad nekem ételül kenyeret és öltözetül ruhát,²¹és épségben visszatérek apám házába, akkor az Úr lesz az én Istenem.²²Ez a kő pedig, amelyet szent oszlopként állítottam föl, Isten háza lesz, és bármit adsz nekem, a tizedét neked adom.

Jákób házassága Leával és Ráhellal (1Móz 29, 21-30)

²¹Utána Jákób ezt mondta Lábánnak: Add hozzám a feleségemet, mert letelt az időm! Hadd menjek be hozzá!²²Lábán össze is gyűjtötte annak a helynek valamennyi lakóját, és lakodalmat rendezett.²³De amikor este lett, fogta a leányát, Leát, és őt vitte be hozzá. Jákób be is ment hozzá.²⁴Lábán a szolgálóleányát, Zilpát leányának, Leának adta szolgálóleányul.²⁵Jákób csak reggel vette észre, hogy Lea van vele. Akkor ezt mondta Lábánnak: Mit tettél velem? Hát nem Ráhelért szolgáltam nálad? Miért csaptál be engem?²⁶Lábán így felelt: Nem szokás nálunk férjhez adni a kisebbik leányt a nagyobbik előtt.²⁷Töltsd el ezt a lakodalmi hetet, aztán neked adjuk amazt is a szolgálatodért, ha másik hét esztendeig szolgálsz nálam.²⁸Jákób úgy is tett, eltöltötte azt a hetet. Azután Lábán hozzáadta Ráhelt, a leányát feleségül.²⁹Lábán a szolgálóleányát, Bilhát leányának, Ráhelnek adta szolgálóul.³⁰Jákób bement Ráhelhez is, és Ráhelt jobban szerette, mint Leát. Így szolgált még Lábánnál másik hét esztendeig.

Jákób követeket küld Ézsauhoz (1Móz 32, 14-22)

¹⁴Miután ott töltötte azt az éjszakát, ajándékokat válogatott ki bátyjának, Ézsauak mindabból, amire szert tett:¹⁵kétszáz kecskét, húsz bakot, kétszáz juhot, húsz kost,¹⁶harminc szoptatós tevét csikóstul, negyven tehenet és tíz bikát, húsz szamárkancát és tíz szamárcsődört.¹⁷Szolgáira bízott minden nyáját külön-külön, és ezt mondta szolgálóinak: Keljetek át előttem, de hagyjatok távolságot a nyájak között!¹⁸Az elsőnek azt parancsolta: Ha találkozik veled a bátyám, Ézsau, és megkérdezi, hogy kinek a szolgálója vagy, hová mégy, kié ez a jószág előtted,¹⁹akkor ezt mondd: Szolgádé, Jákóbé, aki ajándékkal küldi uramnak, Ézsauak. Ő maga is itt van mögöttünk.²⁰Ezt parancsolta a másodiknak is, a harmadiknak is, mindazoknak, akik a nyájak után mentek: Így

beszéljete Ézsauval, amikor találkoztok vele!²¹Ezt is mondjátok: Szolgád, Jákób itt van mögöttünk. Mert ezt gondolta: Megengesztelem őt az ajándékkal, amely előttem megy, és csak azután kerülök a színe elé, talán akkor szívesen fogad.²²Az ajándék tehát elindult előtte, ő azonban a táborban töltötte azt az éjszakát.

Jákób tusakodása (1Móz 32,23-33)

²³De fölkelte még azon az éjszakán, fogta két feleségét, két szolgálóleányát és tizenegy gyermekét, és átkelt a Jabbók-gázlónál. ²⁴Fogta és átvitte őket a patakon, majd átvitte mindenét, amije volt.²⁵Jákób pedig ott maradt egyedül. Ekkor Valaki birokra kelt vele, egészen hajnalhasadtáig. ²⁶De látta, hogy nem bír vele, ezért megütötte a csípője forgócsontját, úgyhogy kificamodott Jákób csípőjének forgócsontja, miközben vele birkózott.²⁷Akkor ezt mondta Jákóbnak: Bocsáss el, mert hajnalodik! Ő azt felelte: Nem bocsátlak el, amíg meg nem áldasz.²⁸Ekkor megkérdezte tőle: Mi a neved? Ő így felelt: Jákób. ²⁹Erre azt mondta: Nem Jákób lesz ezután a neved, hanem Izráel, mert küzdöttél Istennel és emberekkel, és győztél. ³⁰Jákób azt kérte: Mondd meg nekem a nevedet! De ő így válaszolt: Miért kérded a nevemet? És megáldotta őt.³¹Jákób Penúélnak nevezte el azt a helyet, és ezt mondta: Bár láttam Istent színről színre, mégis életben maradtam. ³²Már süttött a nap, amikor átkelt Penúélnál, és sántított csípőjére.³³Ezért nem eszik meg Izráel fiai mindmáig a csípő forgócsontján levő inat, mert ütés érte Jákób csípőjének forgócsontján az inat.